

	WEEKBRIEF 9 - 23 februari 2020	De Weekbrief wordt samengesteld door Leo Fijen. Info naar moniquefijen@hotmail.com Zie ook www.marthamaria.nl
---	---	--

NIEUWS UIT EIGEN GELOOFSGEMEENSCHAP

Feest voor Tonia van Dam

Vandaag ontvangt Tonia van Dam, misdienaar in onze kerk, in de Nicolaaskerk in Baarn uit handen van Mgr. Woorts het Heilig Vormsel. Tonia heeft zich voor de voorbereiding aangesloten bij de vormelingen van de Onze Lieve Vrouw uit Bilthoven. Namens onze gemeenschap zal Ineke Geurtsen haar feliciteren en een cadeautje geven.

Kerkbalans 2020: het dankwoord van Loek Fonkert

Vorige week heeft Leo aangekondigd dat ik namens de werkgroep Kerkbalans 2020 informatie zal verstrekken omtrent het resultaat. Allereerst wil ik vermelden, dat het heel apart is dat op 5 februari al het resultaat kan worden vermeld, de meeste kerken zijn nog lang niet zo ver.

Als werkgroep Kerkbalans kijken wij best wel op tegen het vele werk, maar als je dan merkt dat bijna iedereen erg snel heeft gereageerd met het inleveren van de toezeggingsformulieren, dan voel je dat we met een heel bijzondere geloofsgemeenschap te maken hebben. Dan zie je niet op tegen een flinke klus. En wij hebben met elkaar een fantastisch resultaat bereikt: op dit moment is er voor de actie Kerkbalans 2020 een bedrag toegezegd van € 39.738,-- Bijna 50% van dit bedrag is door parochianen vastgelegd in een schenkingsacte. Wij zijn heel trots op dit resultaat en wij zijn een super gezonde kerk.

Nog een paar parochianen hebben niet gereageerd op ons verzoek een toezegging te doen, maar wij hopen dat zij snel het toezeggingsformulier opsturen waardoor wij misschien wel de magische grens van € 40.000,-- voorbij gaan.....

Allemaal enorm bedankt!!!Loek Fonkert

Vredeswens, stilte, welkom heten en nog veel meer

Afgelopen maandag is er in de sacristie vergaderd door de lekenvoorgangers van onze geloofsgemeenschap. En we hebben daar hardop nagedacht over een aantal belangrijke momenten in de liturgie. Hoe kunnen we meer gastvrij zijn als mensen de kerk binnenkomen? Is het een goed idee om welkomsteams te formeren en zo werk te maken van de persoonlijke groet bij binnenkomst? We hebben dat in de maand december al meer dan eens gedaan. En dat is heel goed bevallen. Het werd door veel kerkgangers zeer op prijs gesteld. We gaan nu in de pastoraatsgroep en locatieraad bekijken hoe we dit initiatief kunnen uitbouwen. Zoals we ook hebben gezien dat het goed is als voorgangers iedereen een hand geven bij de uitgang en tegelijk de weekbrief uitreiken. Ook daar hebben we over gesproken. En ook daar willen we meer stappen in zetten.

Daarnaast is lang gesproken over de vredeswens. Wat doen we nu eigenlijk precies? Geven we de vrede van Christus door als een geschenk dat ons rust en vreugde brengt? Of wensen we elkaar de vrede rond het altaar en moedigen iedereen aan hetzelfde te doen in de kerk? Het is mooi om te zien hoe enthousiast iedereen onmiddellijk overgaat tot de vrede aan de naaste. We willen de spontaniteit niet wegnemen. Dat hoort bij een dorpskerk. Dat past bij de vreugde van ons geloof. Maar het is ook goed denkbaar dat sommigen wachten op de vrede die vanaf het altaar de kerk rondgaat. Het kan allebei. Daarom blijven misdienaars en voorgangers de kerk ingaan om de vreugde van Christus met iedereen te delen, ook als mensen niet kunnen wachten. Want vaak is de blijheid om het geloof zo groot dat mensen de hele kerk doorwandelen om ieder de vrede toe te wensen. Dit

is een katholieke oplossing, Vrede vanuit het altaar, vrede tussen de kerkgangers. Het kan allebei. Katholiek is niet of-of, maar en-en.

Tenslotte de stilte. Steeds vaker wordt door kerkgangers de wens naar voren gebracht om meer stilte te betrachten voor de viering en ook tijdens de liturgie. Hoe belangrijk we het ook vinden om elkaar als gemeenschap te begroeten, we denken dat het in de minuten voor de viering best eerbiediger toe kan gaan. Zo maken we ons ook meer klaar voor het geheim van ons geloof: dat God ons wil ontmoeten in zijn huis. Dat blijft een mysterie. En bij deze schat van onze geloof mogen soms best wat stiller zijn. Ook voor de voorgangers is het meer inspirerend om te ervaren dat God in stilte kan spreken tot ieder van ons. Daarom hierbij een pleidooi om de stilte een kans te geven, in de laatste minuten voor een viering.

Persoonlijke column van Leo Fijen

Soms schuift er van alles tegelijk in je leven. Op maandagochtend begin ik met blij gemoed aan de week in mijn kantoor te Baarn. Bij de eerste aanblik weet ik niet wat ik zie en besef ik nauwelijks wat er gebeurd is. Ik wil verder lopen maar kan geen stap meer zetten. Overal liggen boeken, kris kras door elkaar. Ik kijk naar de chaos in mijn kamer en begrijp dan pas ten volle wat er is gebeurd. De hele boekenkast is naar voren gekomen en heeft een ravage aangericht. Ik haal mijn buurman erbij die onmiddellijk betekenis wil geven aan deze chaos: 'Als je loslaat in het leven, gaat het ineens heel snel. Dan laat alles los en begint zelfs de boekenkast te schuiven', lacht hij me toe. Hij doet meer dan dat, hij komt halverwege de dag anderhalf uur helpen om de ergste troep op te ruimen. Ik dank, niet met een grapje, maar met een serieuze opmerking: 'Soms heb je een ander nodig om weer over de dingen heen te kunnen kijken en zicht te krijgen op je eigen leven'. Vaak is dat figuurlijk in de zin van relaties, soms is dat letterlijk zoals met deze boekenkast. De volgende dag komt Stephan Burgers op de fiets naar Baarn om de houten kast te demonteren en sommige onderdelen letterlijk te slopen. Dat lucht op en geeft me ook een ander gevoel: 'Loslaten is ook ruimte scheppen om een nieuw begin te maken'. Ik gooi veel weg en bestel een nieuwe kast. De opluchting duurt maar even. Dan belt mijn vrouw om te zeggen dat het ziekenhuis me eerder wil opereren aan mijn heup. De schrik slaat me even om het hart. Een boekenkast die gaat schuiven is vervelend. Dat is buiten mij. Maar al over een paar dagen een nieuwe heup, dat is andere koek. Dat raakt mezelf. Ik voel me ineens heel klein en ga bidden. Daarna ben ik rustig en bel ik mijn vrouw terug: 'Zeg maar dat het goed is deze vrijdag 7 januari'. Als alles gaat schuiven, kun je het beste je handen vouwen en je toevertrouwen aan God. PS ik ben even uitgeschakeld en maak daarom pas op 23 februari de volgende weekbrief.

Zaterdag 15 februari vanaf 19.00 uur:
GIRO PARROQUIAL voor jongeren
Pastor Mauricio Meneses

Zondag 16 februari 10.30 uur:
WOCO-viering
Anton Sonderman
Samenzang

Misintenties zondag 16 februari: heer Etwald Goes; mevrouw Pietsje Huitenga – Bijlsma; mevrouw Trees Joosten – Thomas; heer Johannes van der Kaay; heer Dirk Klaarenbeek; heer Jaap Onderwater; mevrouw Nelly Sonderman – Wamsteker; ouders Stornebrink – Korrel

Zaterdag 22 februari 19.00 uur:
Eucharistieviering
Pastor Jozef Wissink
Samenzang

Zondag 23 februari 10.30 uur:
Eucharistieviering
Pastor Jozef Wissink
Samenzang

Misintenties zaterdag 22 februari: voor onze eigen parochiegemeenschap

Misintenties zondag 23 februari: familie J.C. Kemp – Vendrig; zuster Margareth; heer Wim van Rijkom; mevrouw Loes Spanjaart – Krösing; ouders Verweij en Miltenburg

